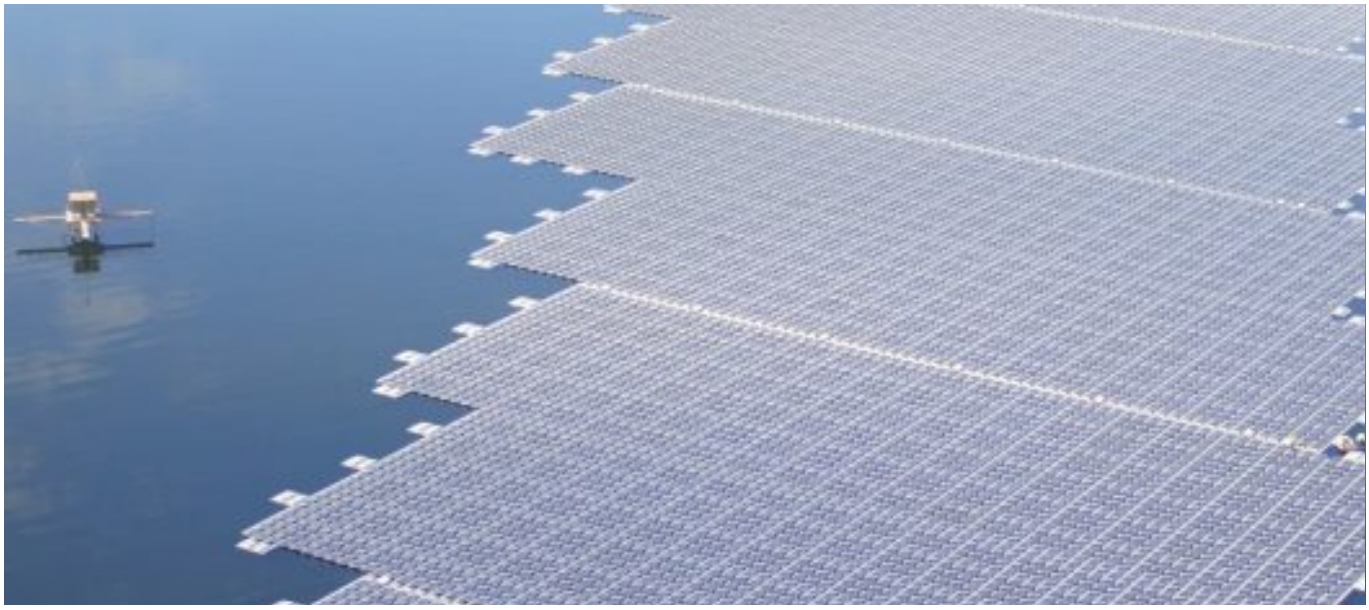

Hun klimaatakkoord is voor u een klimaatdictaat

Posted on 7 december 2019 by Theo Jongedijk

Het landschap wordt totaal anders, groene weilanden worden zwart en grijs en tot achter de voordeur gaat de overheid er voor zorgen dat u doet wat zij willen. De gemeenten doen mee, in slaafse volgzaamheid.

De kans dat volksvertegenwoordigers in gemeenteraden, provinciale staten en waterschappen deze eeuw nog een keer moeten stemmen over een besluit dat decennialang diep ingrijpt in het dagelijkse leven van ons allemaal is zo goed als uitgesloten. Alleen al in dat opzicht is het klimaatakkoord absoluut uniek.

De in juni van dit jaar door het Rijk gepresenteerde klimaatplannen, die nu ook zijn omarmd door de lagere bestuursorganen, gaan de inrichting van ons land op een niet eerder vertoonde manier veranderen.

Honderden meters hoog

Waar nu nog op veel plekken de horizon wordt gezien, zullen op land en in zee

duizenden windmolens van honderden meters hoog verrijzen. De uitgestrekte voor ons landbouwland kenmerkende groene weilanden gaan over in zwart en grijs om zoveel mogelijk zonne-energie op te vangen.

Alsof die transitie nog niet erg genoeg is, slechten de overheden met het klimaatakkoord in de hand de altijd heilig veronderstelde drempel van het huiselijke domein. Was het tot op heden een ongeschreven burgerrecht om zelf te bepalen hoe er achter de voordeur wordt gestookt en gekookt, die tijd behoort binnenkort ook tot het verleden. Vadertje Staat gaat zijn gezag in de keuken doen gelden waar het fornuis plaats maakt voor elektrische kookplaten en in de ruimte waar de warmtepomp met bijbehorende apparatuur komt te staan.

Immers, we moeten als enige land ter wereld van het gas af. Dat betekent dat op acht miljoen adressen de komende decennia een brief op de mat ploft waarin wordt meegedeeld wanneer bij betrokkenen de gaskraan definitief wordt dichtgedraaid.

Dure mega-operatie

Ter bekostiging van deze mega-operatie – de duurste in zijn soort uit de geschiedenis – gaat de overheid de kosten van het gebruik van energie zo hoog opvoeren dat je je laatste spaarcenten wel in isolatie moet investeren wil je niet in de kou zitten.

Waar politici bij naderende verkiezingen voor gemeenten, provincie en waterschap het electoraat altijd blindelings weet te vinden om de aandacht te vestigen op nauwelijks noemenswaardige stokpaardjes van zichzelf en de eigen partij werd er nu bij het onderwerp klimaatakkoord dat aan geen huisdeur voorbijgaat alléén contact gezocht met Rijksoverheid en marktpartijen.

Waar anders verhalen in media, advertenties op billboards langs de weg en uitzendingen in het kader van politieke partijen op radio en televisie de burger murw slaan met trivialere onderwerpen dan het klimaatakkoord werd afgelopen maanden door de lagere overheden iedere vorm van publiciteit gemeden.

Volgzame provincies, waterschappen, gemeenten

Provincies en waterschappen stemden als eerste in hun overkoepelende organen over het klimaatakkoord. Het werd uitbundig ‘ja’. De leden van de Vereniging

Nederlandse Gemeenten (VNG) volgden dat voorbeeld vorige week vrijdag in Nieuwegein. Van de 380 aangesloten plaatsen stemde 99,7 procent voor het klimaatakkoord.

Een 'Noord-Koreaanse' uitslag die veel verraadt over het kritisch functioneren van dit bestuurslichaam, of juist het gebrek daaraan. De gemeenten gaan 'schouder aan schouder' – zo staat letterlijk te lezen op de website van de VNG – voor de verantwoordelijke taak van de regiefunctie in het klimaatakkoord. Het heet in voornoemde verklaring 'dat de gemeenten van alle overheidsorganen het dichtst bij de burger staan'.

Bestaan burgers wel in het klimaatakkoord?

Betrokkenheid van de burger is het stiefkind van het klimaatakkoord. Dat er achter de acht miljoen af te sluiten adressen mondige medeburgers wonen, lijkt geen enkele rol van betekenis te hebben gespeeld in de maar liefst veertien bijeenkomsten die de VNG nodig had om de 'Noord-Koreaanse' 99,7 procent van de hoofden dezelfde kant op te krijgen.

De mainstreammedia besteedden vooraf noch achteraf ook maar enige aandacht aan de democratische besluitvorming met betrekking tot het voor de gehele maatschappij ingrijpende klimaatakkoord binnen de VNG. Wisten televisiezenders en dagbladen het niet? Hadden actualiteitenrubrieken geen interesse? Of heeft de VNG, evenals eerder klaarblijkelijk ook de provincies en de waterschappen, het agendapunt vanwege de gevoeligheid heel bewust low-profile gehouden?

Een stilzwijgend doorgevoerd dictaat

Het klimaatakkoord heeft hoe dan ook een ongekend stilzwijgend pad afgelegd, eerst binnen het selecte gezelschap van de klimaattafels, vervolgens in de achterkamertjes van Rutte-3 en recentelijk bij gemeenten, provincies en waterschappen die publiciteit vakkundig buiten de deur hielden en daarmee het volk diskwalificeerden als dom.

Het driemanschap Ed Nijpels, Frans Timmermans en Eric Wiebes draait nu democratisch gefaciliteerd door alle bestuurslagen naar eigen inzicht en goeddunken aan de energieknoppen. Vooral die van zon, wind en omstreden biomassa: ze zijn samen nauwelijks goed voor een vijfde deel van onze

energiebehoefte.

Het klimaatakkoord is bovendien door het niet-democratische traject niets meer en minder dan een klimaatdictaat geworden. Twee werkelijkheden die de burgers van dit land financieel en fysiek in de kou zetten.